

PRYZNANIE (4) *sb n*

a jasne; -e z tekstów nieoznaczających é.

sg G przyznania (1). ◇ D przyznaniu (1). ◇ A przyznani(e) (2).

Sł stp, Cn notuje, Linde brak.

I. Rzeczownik od „przyznać” (2) :

1. Danie, udzielenie; venia Cn [komu czego] (1) : nie idzie też o przyznanie komu zwierzchności/ ale więcej idzie o poddaństwo zwierzchności. *CzechEp* 384.

2. Oświadczenie [aliquid (A)] (1) : Trzeba y poſſeffią wziąć *Arendatori*. Trzeba y przyznania *confenfum corporalem* *Arendatorá*. *SarnStat* 687.

II. Rzeczownik od „przyznać się”: *stwierdzenie swojej winy; confessio Mącz, Modrz (2) :* *Confessionem culpae exprimere, Ledwy* ku prziznaniu kogo dognąć. *Mącz* 321a.

Szereg: »abo przyznanie abo obmowa« (1): A przeto ielli kogo do ciebie táiemnie ofkárżono/ pátrżayże tego/ żebyś ofkárżonego [...] ábo przyznanie/ ábo obmowę [vel confessionem vel excusationem] wysłyfzał ModrzBaz 21.

Cf PRYZNAĆ, PRYZNAĆ SIĘ

LWil